

Narodowe Forum Muzyki

Przestrzeń dla piękna

10 listopada
czwartek
19:00

NFM, Sala Kameralna

Z zachodu na wschód

Polish Brass Quintet:

Jakub Waszczeniuk – trąbka

Ostap Popowych – trąbka

Henryk Kowalewicz – waltornia

Tomasz Hajda – puzon

Krzysztof Mucha – tuba

Program:

Victor Ewald (1860–1935) *Kwintet b-moll nr 1* [13']

I Moderato

II Adagio – Allegro vivace – Adagio

III Allegro moderato

Kevin McKee (*1980) *Escape* [5']

Leonard Bernstein (1918–1990) *West Side Story* [25']

I Prologue

II Something's coming

III Maria

IV Tonight

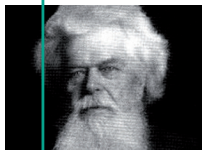
V America

VI One hand, one heart

VII I feel pretty

VIII Somewhere

Kevin McKee *Vuelta del Fuego* [7']

V. Ewald

L. Bernstein

Zachód i Wschód: muzyczne inspiracje

Artur Bielecki

Tytuł dzisiejszego koncertu opiera się na kluczowej dla naszego świata opozycji: Zachód i Wschód. Takie zestawienie rodzi szereg rozmaitych skojarzeń kulturowych, politycznych, gospodarczych i społecznych. Można też ująć to zwyczajnie: po prostu „z zachodu na wschód”. Który klucz będzie stosowniejszy, to okaże się z pewnością podczas występu. Rzeczywiście, prezentowana muzyka pochodzi ze stron geograficznie i kulturowo bardzo odległych. *West Side Story* można by uznać za jeden z oczywistych symboli amerykańskiej kultury muzycznej. Musical autorstwa Leonarda Bernsteina głęboko zapisał się w amerykańskiej tradycji. Dzieło to powraca dość często na estrady całego świata, oprócz prezentacji scenicznych pojawia się w licznych opracowaniach, fragmentach, aranżacjach. To zasługa świetnie napisanej muzyki Bernsteina.

Ileż w jego motywach energii rytmicznej, żywotności, ile wdzięku i pikanterii różnych muzycznych detali! Udało się kompozytorowi wyrazić ducha amerykańskiej muzyki popularnej, potążyć ciekawę pomysłysty z dobrze uchwyconą tradycją własnego społeczeństwa. Dlatego ta muzyka przyciąga, inspiruje, często wywołując zaciekawienie i uśmiech; dlatego niemało tu melodii i motywów, które stały się rozpoznawalne w samych Stanach Zjednoczonych, ale i poza ich granicami.

Leonard Bernstein (1918–1990) należał do najjaśniejszych gwiazd amerykańskiej kultury. Całe życie poświęcił muzyce. Był jednym z najwybitniejszych dyrygentów XX w., pianistą i uznanym kompozytorem. W tym jednak nie wyczerpywało się bogactwo jego osobowości. Wykorzystując swoją wiedzę i bogate doświadczenie dyrygenckie, prowadził serię telewizyjnych programów *Omnibus*, popularyzujących muzykę klasyczną, w których opowiadał o kompozytorach, formach muzycznych i poszczególnych utworach. Programy te zapewniły mu sławę i sympatię rzeszy widzów. W młodości studiował kompozycję, fortepian

oraz – co szczególnie ważne – w Curtis Institute of Music w Filadelfii dyrygenturę u Fritza Reintera, jednego z genialnych mistrzów batuty XX w. W latach 1940–1941 był też adeptem dyrygentury u Siergieja Kusewickiego na kursach Berkshire Music Center w Tanglewood. Od późnych lat pięćdziesiątych pracował jako dyrygent Filharmonii Nowojorskiej, z zespołem tym odbywał podróże koncertowe do Ameryki Południowej, do Europy i Związku Radzieckiego. Zaangażował się m.in. w promocję muzyki symfonicznej Gustava Mahlera, dokonując pionierskiego nagrania kompletu symfonii austriackiego mistrza.

O karierze Bernsteina można by opowiadać długo, była bowiem niezwykle wszechstronna i bogata. Czasem sam zasiadał do fortepianu, wykonując z orkiestrą solowe partie takich dzieł, jak *Błękitna rapsodia* Gershwina czy *I Koncert fortepianowy* Beethovena. Współpracował też z największymi solistami swoich czasów, m.in. z Glennem Gouldem. Nieobce mu były kontakty z Polską. Współpracował z Krystianem Zimmermanem, z którym nagrał szereg utworów, w tym *V Koncert fortepianowy Es-dur* Beethovena i *II Koncert B-dur* Brahmsa. Zachowały się też nagrania filmowe, ukazujące ich wspólne interpretacje. Charyzma, muzykalność i wdzięk Bernsteina są w nich zawsze doskonale widoczne. Pod koniec życia, w roku 1989 dla uczczenia 50. rocznicy wybuchu II wojny światowej Bernstein wystąpił w Warszawie w Teatrze Wielkim, razem z Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach.

West Side Story to musical, którego premiera na Broadwayu w roku 1957 zapoczątkowała międzynarodowy rozgłos utworu. Musical wystawiono wtedy 732 razy, w 1961 r. powstał film, nagrodzony wieloma Oskarami. Pomysł dzieła opierał się na motywach *Romea i Julii* Szekspira, przeniesionych w świat nowojorskich ulic. Scenariusz musicalu napisał Arthur Laurents, teksty piosenek – Stephen Sondheim. Muzyka Bernsteina zawierała takie przeboje, jak *Maria* czy *Tonight*.

Nie sposób porównywać popularność Bernsteina

i jego musicalu z raczej mało znanymi kompozycjami Victora Ewalda (1860–1935). Być może dla większości słuchaczy będzie to pierwsza okazja do zetknięcia się z twórczością tego rosyjskiego kompozytora, piszącego głównie muzykę na instrumenty dęte blaszane. Ewald urodził się w Petersburgu, był inżynierem, kompozytorem, wiolonczelistą, zajmował się także kolekcjonowaniem i publikowaniem rosyjskich pieśni ludowych. Niezależnie od zastug na polu inżynierskim Victor Ewald przeszedł do historii jako wyjątkowy kompozytor, tworzący fundament repertuaru dla kwintetów instrumentów dętych blaszanych. Muzycznie kształcił się w kręgu konserwatorium petersburskiego, aktywnie uczestniczył w bogatym życiu artystycznym tego miasta. Tytułem do sławy kompozytora są cztery kwintety, które powstały w latach 1888–1912. *Kwintet b-moll nr 1* składa się z trzech części. Styl Ewalda można określić jako późnoromantyczny, jego muzyki słucha się z wielką przyjemnością. Jest ona bardzo przystępna, barwna i efektowna, pełna pięknych, nasyconych brzmień, ale gdzieniegdzie też wirtuozerii. Część I odznacza się pewną melancholią, podczas gdy finał jest zdecydowanie pogodny. Nie brak rosyjsko-amerykańskich akcentów w historii utworów Ewalda, gdyż duże zastugi dla ich odkrycia i upowszechnienia w drugiej połowie XX w. miał amerykański puzonista i muzykolog André M. Smith.

W programie koncertu znalazły się także utwory współczesne. Ich autorem jest amerykański trębacz i kompozytor Kevin McKee, urodzony w roku 1980 w niewielkim miasteczku Yreka w Kalifornii. Kevin McKee zajmuje się także nauczaniem. Jego kompozycje cieszą się dużym zainteresowaniem, są grywane nie tylko w Ameryce, ale i w różnych innych krajach. Dwa niezwykle efektowne i napisane w bardzo komunikatywnym stylu dzieła – *Vuelta del Fuego (Ride of Fire)* oraz *Escape* – w pełni tłumaczą aplauz słuchaczy.

Jakub Waszczeniuk

Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie trąbki I. Cecocho (dyplom z wyróżnieniem). W 2005 r. jako student IV roku rozpoczął pracę w orkiestrze Sinfonia Varsovia, w której zajmuje stanowisko pierwszego trębacza solisty. Od tamtego czasu odbył z orkiestrą kilkaset koncertów, występując w najbardziej prestiżowych salach świata. Wielokrotnie koncertował również jako solista m.in. z Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, Łódzkiej, Dolnośląskiej. Ponadto współpracuje z orkiestrami rozrywkowymi Z. Kukli i T. Szymusia oraz Big Bandem Krzysztofa Herdzina i big bandem Konglomerat. Jakub Waszczeniuk jest wykładowcą w klasie trąbki na UMFC w Warszawie.

Ostap Popowych

W 2010 r. ukończył studia we Lwowskiej Narodowej Akademii Muzycznej pod kierunkiem I. Hushki. Edukację kontynuował w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy na Wydziale Instrumentalnym (Katedra Klawesynu, Organów i Muzyki Dawnej) w klasie T. Ślusarczyka (dyplom w 2014 r.). Artysta jest laureatem wielu konkursów, m.in. Grand Prix w IX Międzynarodowym Konkursie Gry na Instrumentach Dętych (Brno, 2013). Był muzykiem solistą w Polskiej Orkiestrze Sinfonia Iuventus (2011–2013) oraz Orkiestrze Symfonicznej Filharmonii Poznańskiej (2013–2016). Od 2016 r. Ostap Popowych jest muzykiem solistą Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie.

Henryk Kowalewicz

W 2006 r. ukończył Akademię Muzyczną w Warszawie w klasie waltorni J. Jeżewskiego, a w 2007 r. – studia podyplomowe w Hochschule der Künste Bern w Szwajcarii w klasie waltorni oraz rogu naturalnego T. Müllera. Od 2008 r. jest muzykiem solistą Sinfonii Varsovii. Ponadto współpracuje z wieloma orkiestrami, m.in. z Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Akademii Beethovenowskiej, Filharmonią Pomorską, Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus, NFM Leopoldinum – Orkiestrą Kameralną, Sinfoniettą Cracovia, Filharmonią Narodową oraz z Orkiestrą Teatru Wielkiego – Opery Narodowej.

Polish Brass Quintet, fot. archiwum zespołu

Tomasz Hajda

Absolwent Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie puzonu M. Mazurkiewicza, doktor sztuki. Obecnie pracuje w macierzystej uczelni na stanowisku starszego wykładowcy w klasie puzonu. Jest pierwszym puzonistą NOSPR w Katowicach. W latach 2007–2009 nagrał płytę CD wydaną przez Polskie Radio Katowice i Śląskie Towarzystwo Muzyczne. Jest laureatem wielu polskich i międzynarodowych konkursów. W latach 2012, 2014 i 2015 współpracował z NOSPR jako solista, nagrywając archiwalnie koncerty na puzon.

PEŁNE BIOGRAMY ARTYSTÓW:

www.nfm.wroclaw.pl/repertuar/biogramy

Krzysztof Mucha

Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie J. Urbańczyka (dyplom z wyróżnieniem). Obecnie jest solistą NFM Filharmonii Wrocławskiej oraz wykładowcą w klasie tuby w akademiach muzycznych we Wrocławiu i w Poznaniu. Artysta jest laureatem wielu konkursów muzycznych – zdobył m.in.: Grand Prix w VIII Międzynarodowym Konkursie Instrumentów Dętych w Brnie, I miejsce w VI Międzynarodowym Konkursie Solistów i Kameralistów w Svirel, I miejsce w II Ogólnopolskim Konkursie Instrumentów Dętych Błaszanych w Katowicach. Krzysztof Mucha jest wiceprezesa Polskiego Stowarzyszenia Puzonistów i Tubistów. Współpracuje z fabryką instrumentów firmy Melton Meinl Weston, Buffe Groupe.

Organizator:

NFM – instytucja kultury miasta Wrocławia, współprowadzona przez:

Partner:

Sponsor złoty:

